

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av polisförvaltningslagen och 53 och 55 § i statstjänstemannalagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att tas in bestämmelser om polisens högsta polisförvaltningslagen och lednings och polisens länslednings statstjänstemannalagen ändras. behörighet gällande styrningen samt om Uppgiftsbeskrivningen för Polisens möjligheten att skilja en polisman från teknikcentral skall utvidgas så att även andra tjänsteutövning för viss tid. myndigheter än polisförvaltningen kan beställa tjänster av Polisens teknikcentral. Lagarna avses träda i kraft den 1 september 2006.

Vidare föreslås att i polisförvaltningslagen

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Lagstiftning och praxis

Styrningen av polisen

I 1 § 1 mom. i polislagen (493/1995) sägs att polisens grundläggande uppgift är att trygga rätts- och samhällsordningen, upprätthålla allmän ordning och säkerhet samt förebygga brott, reda ut brott och sörja för att brott blir föremål för åtalsprövning. En framgångsrik skötsel av uppgifterna förutsätter att polisens verksamhet är effektiv och tillförlitlig.

Om polisens administrativa ledningsförhållanden bestäms i polisförvaltningslagen (110/1992) och i polisförvaltningsförordningen (158/1996). Enligt 4 § 2 mom. 1 punkten i polisförvaltningslagen har polisens högsta ledning till uppgift att planera, utveckla och leda polisväsendet i hela landet. Enligt 3 § 1 mom. i polisförvaltningsförordningen godkänner polisens högsta ledning, sedan den förhandlat med de berörda enheterna, resultatmålen och riktlinjerna för verksamheten i dess underlydande enheter, samt beslutar om de anslag som skall anvisas dessa. På motsvarande sätt enligt 5 § 2 mom. 1 punkten i polisförvaltningslagen har polisens länsledning till uppgift att planera, utveckla och leda polisväsendet i länet. Enligt 3 § 2 mom. i polisförvaltningsförordningen godkänner polisens länsledning, sedan den förhandlat med de berörda enheterna, resultatmålen för dess underlydande enheter utgående från de resultatmål och riktlinjer som polisens högsta ledning uppställt för länsledningen samt beslutar om de anslag som skall anvisas enheterna inom ramen för det anslag som polisens högsta ledning anvisat länsledningen.

Om polisens funktionella ledningsförhållanden bestäms i polisförordningen (1112/1995). Enligt 2 § i polisförordningen är polisöverdirektören och

polisdirektören, vilka hör till polisens högsta ledning, förmän för hela polispersonalen. En polisöverinspektör, en polisinspektör och en överkommissarie, vilka hör till polisens högsta ledning, har i enskilda fall rätt att ge order och anvisningar om polisens verksamhet. På motsvarande sätt enligt 3 § i polisförordningen är en länspolisdirektör och länspolisöverinspektör, som hör till polisens länsledning, förmän för personalen inom den lokala polisen som lyder under polisens länsledning och för personalen i de polisenheter som är underställda polisens länsledning. En länsöverkommissarie och länskommissarie, som hör till polisens länsledning, har rätt att i enskilda fall ge order och anvisningar om polisverksamheten till den personal vid den lokala polisen som är underställd polisens länsledning. En förman har också allmän behörighet att utfärda i 14 § 1 mom. i statstjänstemannalagen (750/1994) avsedda bestämmelser om arbetsledning och övervakning som de underställda tjänstemännen skall följa.

Polisens teknikcentral

Enligt 1 § 3 mom. i polisförvaltningslagen är Polisens teknikcentral en enhet under inrikesministeriet. Enligt lagens 13 § skall Polisens teknikcentral anskaffa, underhålla och utveckla polisens materiel, redskap och utrustning. Enligt paragrafen kan Polisens teknikcentral enligt vad som bestäms närmare genom förordning också anvisas uppgifter i anslutning till underhåll och administration av datasystem som betjänar polisen samt andra myndigheter och sammanslutningar. Vidare skall rörliga polisen i enlighet med den i 9 § 1 mom. 1 punkten i polisförvaltningsförordningen fastställda preciserande uppgiftsbeskrivningen för rörliga polisen för att fullgöra den uppgift som bestäms i polisförvaltningslagen i samarbete med Polisens teknikcentral utveckla apparatur som används vid trafikövervakning.

Till Polisens teknikcentrals uppgifter hör fordonswerkstads-, vapenverkstads- och datakommunikationstjänster, anskaffning, lagring och försäljning av materiel samt utvecklingstjänster. Polisens teknikcentral konkurransutsätter, anskaffar, lagrar och säljer materiel till polisenheter och polismän. Sådan materiel är bl.a. bilar, tjänstekläder, vapen och ammunition, skyddsutrustning och maktmedel, serviceutrustning och annan utrustning för fordon, kommunikationsmedel, trafikövervakningsutrustning, utrustning för brottsundersökningar samt förebyggande materiel. Teknikcentralen utför även avskrivningar av statens egendom. Polisens teknikcentral är ett nettobudgeterat statligt räkenskapsverk.

Som verksamhetsmodell för Polisens teknikcentral har man valt samarbete med utomstående forskningsanstalter, läroanstalter och företag samt användning av underentreprenörer i produktionen. Vid Polisens teknikcentral utförs forskning och produktutveckling angående redskap och utrustning samt planering, konkurransutsättning, kvalitetskontroll samt sådana uppgifter som inte kan läggas ut på entreprenad. Kriterier är bl.a. säkerhet och kontinuerlig tillgång till tjänsterna. Leverantörerna och underleverantörerna konkurransutsätts i enlighet med författningarna och bestämmelserna om offentlig upphandling.

Polisens teknikcentral finns för närvarande i Helsingfors. Förutom det huvudsakliga verksamhetsstället har Polisens teknikcentral också en affär i Tammerfors i anslutning till Polisskolan. En Internetbutik har öppnats år 2003.

Skiljande från tjänsteutövning för viss tid

I 1986 års statstjänstemannalag (755/1986) ingick som disciplinstraff för tjänstemän skriftlig varning, skiljande från tjänsteutövning för viss tid samt avsättning. Skiljande från tjänsteutövning för viss tid kunde bestämmas för minst en och högst sex månader. Om inledande av disciplinärt förfarande beslutade den utnämmande myndigheten eller om den utnämmande

myndigheten var republikens president eller statsrådet, respektive ministerium. Disciplinstraff påfördes av en tjänstemannanämnd. Lagen innehöll även förfarandebestämmelser angående saken samt bestämmelser om när disciplinärt förfarande inte fick inledas. I den nya statstjänstemannalagen som trädde i kraft från och med ingången av december 1994 ingick inte längre bestämmelser om disciplinstraff för tjänstemän. Disciplinstraff hade i allmänhet inte utnyttjats som redskap för att genomföra tjänsteansvaret, utan som en lindrigare reaktion på en tjänstemans uppförande, även om det hade varit mera ändamålsenligt att ge en anmärkning eller skriftlig varning. Förutom uppsägningsgrunden togs i lagen in en bestämmelse som ger myndigheten rätt att ge tjänstemannen en varning. Det är också möjligt att ge en anmärkning även om det inte finns någon särskild bestämmelse om detta.

1.2. Bedömning av nuläget

Styrningen av polisen

I praktiken är uppdelningen i polisens administrativa och funktionella ledning inte alltid entydig. Upprätthållandet av beredskap i fråga om polisverksamheten förutsätter förvaltningsinterna avgöranden. I extremfall kan också ett enda förvaltningsinternt avgörande gällande en särskild polisenhet vara sådant att det försämrar hela polisorganisationens beredskap. Det kan t.ex. vara fråga om avgöranden genom vilka verksamheten anpassas till tillgängliga anslag.

Av kraven att verksamheten skall vara effektiv och tillförlitlig följer att beroende på situationen flera polisenheter eller t.o.m. hela polisorganisationen skall kunna fungera enhetligt och vid behov lett som en helhet. I allmänhet kan tillräcklig enhetlighet uppnås å ena sidan genom norm- och resultatstyrning som baserar sig på administrativa ledningsförhållanden samt å andra sidan genom ledning som baserar sig på funktionella ledningsförhållanden i särskilda

situationer inom polisverksamheten.

I resultatstyrningen beaktas även kända eller förutsebara förändringar i verksamhetsmiljön. I verksamhetsmiljön kan dock även mitt under planeringsperioden inträffa oförutsägbara förändringar av vilka följer ett behov att avvika från godkända resultatmål eller riktlinjer för verksamheten. Sådana ändringsbehov skall i tillräckligt god tid delges också det chefsambetsverk som har godkänt resultatmålet och riktlinjerna för verksamheten och som svarar för enhetligheten i polisorganisationens verksamhet. I bestämmelserna om polisen finns för närvarande inte några bestämmelser om skyldigheten att anmäla betydande förvaltningsinterna avgöranden till chefsambetsverket. Polisförordningens 8 §, enligt vilken en polisman utan dröjsmål skall underrätta sin förman om sådant som är av vikt för polisverksamheten och som han lagt märke till eller fått kännedom om, gäller främst situationer inom polisverksamheten. Närmare bestämmelser om skyldigheten att underrätta chefsambetsverket om betydande situationer inom polisverksamheten finns i föreskrifterna gällande polisens ledningsberedskap.

I undantagsfall kan uppnåendet av tillräcklig enhetlighet inom polisorganisationen kräva att beslutanderätten i enskilda förvaltningsinterna ärenden överförs på polisens högsta ledning. Bestämmelserna om polisen innehåller för närvarande inte några bestämmelser om rätten att förbehålla sig beslutanderätten i fråga om betydande förvaltningsinterna avgöranden. Bestämmelserna om polisöverdirektörens och polisdirektörens samt på motsvarande sätt länspolisdirektörens och länspolisöverinspektörens funktionella ledningsförhållanden är oklara. Bestämmelserna torde tolkas så att de nämnda tjänstemännen kan förbehålla sig beslutanderätten i fråga om sådana beslut som krävs i polisverksamheten och som i allmänhet gäller den faktiska förvaltningsverksamheten, men inte i fråga om egentliga förvaltningsbeslut. Om en underordnad tjänsteman inte följer godkända resultatmål och riktlinjer och sådana närmare

order i fråga om arbetsledningen och övervakningen som givits av en förman som försöker genomföra resultatmålen och riktlinjerna, torde endast tjänstemannarättsligt eller straffrättsligt klander i efterhand kunna komma i fråga.

Om rätten att förbehålla sig beslutanderätten beträffande avgöranden har i fråga om övriga säkerhetsmyndighetsorganisationer föreskrivits i lagstiftningen om gränsbevakningsväsendet och fångvårdsväsendet. Enligt 4 § 3 mom. i lagen om gränsbevakningsväsendets förvaltning (577/2005) har chefen för gränsbevakningsväsendet rätt att överta avgörandet av ett ärende som enligt vad som föreskrivs skall avgöras av någon annan gränsbevakningsmyndighet. Enligt 17 § i statsrådets förordning om förvaltningen av straffverkställighet (275/2001) kan generaldirektören för fångvårdsväsendet i enskilda fall förbehålla sig beslutanderätten i frågor som någon annanstans än i lag anförtröts någon som är underställd honom eller henne.

Polisens teknikcentral

Inrikesministeriet tillsatte den 29 augusti 2003 en utredningsman för att sammanställa en utredning i enlighet med regionaliseringslagstiftningen om alternativa placeringsorter för Polisens teknikcentral. Som utredningsman fungerade länspolisdirektören Jorma Ahonen, vars promemoria om omvandlingen av Polisens teknikcentral till en teknikcentral för säkerhetsorganisationen - Poliisin tekniikkakeskuksesta turvallisuusorganisaation tekniikkakeskukseksi (inrikesministeriets publikationer 2/2004) - publicerades den 15 januari 2004. Inrikesministeriet har den 16 december 2004 beslutat att den nya placeringsorten för Polisens teknikcentral är Kouvola regioncentrum. Dessutom inrättas ett verksamhetsställe för Polisens teknikcentral i anslutning till det i Kuopio belägna Räddningsinstitutet särskilt i syfte att öka samarbetet och samordningen mellan

myndigheterna. Avsikten är också att filialen i Tammerfors fortsätter sin verksamhet och dessutom att en ny filial inrättas i huvudstadsregionen.

Redan nu utnyttjar exempelvis gränsbevakningsväsendet de tjänster som Polisens teknikcentral tillhandahåller. Genom att utvidga verksamhetsområdet för Polisens teknikcentral så att det omfattar myndigheter utanför polisförvaltningen kan avsevärda inbesparingar uppnås exempelvis i fråga om olika planerings- och produktutvecklingskostnader mellan olika myndigheter. Behov av ökat samarbete föreligger bl.a. i fråga om planeringen av tjänsteklädseln och produktplaneringen, konkurrensutsättningen och distributionen av anskaffningar. Verksamhetsområdet för Polisens teknikcentral kunde utvidgas så att centralen betjänar de övriga säkerhetsorganisationerna inom inrikesförvaltningen samt också i vidare utsträckning de olika säkerhetsmyndigheterna. Skiljande från tjänsteutövning för viss tid

Disciplinstraff ingår inte mera i statstjänstemannalagen. Vad beträffar speciallagarna finns bestämmelser om disciplinstraff exempelvis i kyrkolagen (1054/1993) och under benämningen tillrättavisningsstraff i lagen om ortodoxa kyrkosamfundet (521/1969). Bestämmelserna möjliggör skiljande av tjänsteinnehavaren från tjänsteutövning för en tid av minst en och högst sex månader.

Enligt 14 § i statstjänstemannalagen hör det till en tjänstemans allmänna skyldigheter att uppträda så som hans ställning och uppgifter förutsätter. När det gäller vissa tjänstemannagrupper såsom polismän utsträcker sig kraven i fråga om uppförandet, som är en del av tjänsteplikten, även till fritiden. Enligt 9 c § i polislagen skall en polisman i tjänsten och i sitt privatliv uppföra sig på ett sätt som inte äventyrar tilltron till att polisens uppgifter sköts på behörigt sätt. Bestämmelsen ålägger polismännen en skyldighet som begränsar uppförandet och som utsträcker sig även till fritiden. Som olämpligt uppförande skall enligt regeringens proposition med förslag till lag om ändring

av polislagen och till vissa lagar som har samband med den (RP 266/2004 rd) betraktas t.ex. att en polisman gör sig skyldig till en straffbar handling. Att en polisman gör sig skyldig till brott mot vägtrafiklagen (267/1981), kan t.ex. betraktas som sådant för en polisman olämpligt uppträdande som avses i paragrafen, åtminstone om brottet är allvarligt, eftersom polismannen samtidigt förlorar sin trovärdighet i övervakningen av trafikreglerna. Även annat olämpligt förfarande, som t.ex. upprepad förtäring av alkohol på offentlig plats, kan betraktas som olämpligt uppförande för en polisman. Vid bedömningen av om en polisman har uppträtt olämpligt gäller det även att ta hänsyn till hans eller hennes ställning i polisförvaltningen. Att t.ex. en polisman som hör till befälet och har hand om undersökning av ekonomiska brott gör sig skyldig till skattebedrägeri kan bedömas strängare än att en polisman som hör till manskapet och sköter trafikövervakningsuppgifter gör sig skyldig till en motsvarande gärning. I propositionen konstateras att följderna av en polismons olämpliga uppförande regleras i statstjänstemannalagen.

Finansministeriets arbetsgrupp om anställningsskydd har i en promemoria som färdigställdes den 9 juni 1997 (finansministeriets arbetsgruppspromemorior 12/97) föreslagit att man i polislagstiftningen skall kunna föreskriva rätt för myndigheter att för viss tid skilja en polisman från tjänsteutövningen. Enligt arbetsgruppspromemorian utsträcker sig skyldigheten att uppträda på ett tillbörligt sätt, som är en del av tjänsteplikten, för vissa tjänstemannagrupper, såsom polismän, även till fritiden. Enligt promemorian har i tjänstemannanämnden tagits upp 13 fall i vilka uppsägningen baserade sig på tjänstemannens uppträdande på fritiden. I dessa fall har tröskeln för uppsägning i fråga om polismän blivit rätt låg, eftersom en varning inte har ansetts utgöra en tillräckligt sträng påföljd. Exempelvis att en polisman på fritiden har gjort sig skyldig till rattfylleri har kunnat utgöra en grund för uppsägning även om karriären i övrigt har varit klanderfri. Efter uppsägningen har det varit

svårt för polismannen att placera sig på arbetsmarknaden. Arbetsgruppen föreslog att skiljande från tjänsteutövning för viss tid vore en lämplig lösning för dylika situationer och att man i polislagstiftningen kunde utfärda särskilda bestämmelser om saken. Enligt en uppskattning uppsågs ca 10 polismän årligen till följd av rusmedelsbruk. I fall av lindrigt rattfylleri används numera i regel varning.

Även ledningsarbetsgruppen för polisförvaltningen vars huvudsakliga uppgift var att göra en utredning och lägga fram förslag angående problemsituationer i fråga om personalledningen vid polisförvaltningens ämbetsverk, föreslog i sin promemoria som färdi gästades den 4 maj 2001 att det i polislagstiftningen skall bestämmas om skiljande från tjänsteutövning för viss tid. Enligt ledningsarbetsgruppens promemoria fanns det ett behov av en sanktion som är strängare än en varning, men lindrigare än uppsägning. En grund för skiljande från tjänsteutövning för viss tid kan också vara något annat än ett särskilt vägande skäl som förutsätts i uppsägningsfall. Skiljande från tjänsteutövning för viss tid är inte enbart ett alternativ till uppsägning, utan en lindrigare åtgärd än uppsägning. Enligt ledningsarbetsgruppen skall skiljande från tjänsteutövning för viss tid inte avgränsas enbart till sådana fall som har inträffat på tjänstemannens fritid. Också ledningsarbetsgruppen anser att det finns ett tjänstemannarättsligt behov av bestämmelser om skiljande från tjänsteutövning för viss tid och att det vore ändamålsenligt att bestämma om saken i polislagstiftningen.

2. Målsättning och de viktigaste förslagen

Styrningen av polisen

Målet är att skapa bestämmelser för polisförvaltningen om när förvaltningsinterna avgöranden kan göras på högre chefsämbetsverksnivå. Detta genomförs genom att det i polisförvaltningslagen tas in bestämmelser om skyldigheten att underrätta

chefsämbetsverket om betydande förvaltningsinterna avgöranden och om rätten att förbehålla sig beslutanderätten i fråga om sådana avgöranden. Bestämmelserna om polisen innehåller inte för närvarande några föreskrifter om skyldigheten att underrätta chefsämbetsverket om betydande förvaltningsinterna avgöranden och inte heller om rätten att förbehålla sig beslutanderätten i fråga om förvaltningsinterna avgöranden.

Polisens teknikcentral

Uppgiftsbeskrivningen för Polisens teknikcentral skall utvidgas så att även andra myndigheter än polisförvaltningen kan beställa tjänster av Polisens teknikcentral. På det sättet kan man uppnå inbesparingar i fråga om olika myndighetsuppgifter samt gallra bort överlappande funktioner.

Skiljande från tjänsteutövning för viss tid

Målet är att skapa ett förfarande som möjliggör användningen av disciplinstraff i fråga om en särskild tjänstemannagrupp, med hänsyn till ändamålsenlighets- och rättsskyddsaspekter.

Det föreslås att en polisman skall kunna skiljas från tjänsteutövning för viss tid. Den tillförlitlighet, rättssäkerhet och effektivitet som förutsätts när det gäller skötseln av statens uppgifter ställer särskilda krav på hur en person som i synnerhet inom polisförvaltningen sköter en polismans uppgifter sköter sin tjänst och uppträder på fritiden. Möjligheten till skiljande från tjänsteutövning för viss tid gör de tjänstemannarättsliga medlen mera flexibla. Beslut om skiljande från tjänsteutövning för viss tid fattas av den utnämmande myndigheten och det föreligger besvärsmätt över beslutet.

3. Propositionens konsekvenser

3.1. Ekonomiska konsekvenser

Polisens teknikcentral

Utvidgningen av uppgifterna för Polisens teknikcentral så att de omfattar myndigheter utanför polisförvaltningen utökar intäkterna för Polisens teknikcentral. Eftersom Polisens teknikcentral redan för närvarande betjänar t.ex. gränsbevakningsväsendet är det svårt att närmare förutse hur mycket intäkterna ökar. Den primära uppgiften är dock fortfarande att utrusta polisen.

Skiljande från tjänsteutövning för viss tid

Då en polisman skiljs från tjänsteutövning för viss tid, avbryts också löneutbetalningen för samma tid. Avbrytandet av löneutbetalningen för en tid av minst en och högst sex månader har en kännbar inverkan på den enskilda polismannens ekonomiska situation.

3.2. Konsekvenser för myndigheterna

Polisens teknikcentral

Utvidgningen av verksamhetsområdet för Polisens teknikcentral bedöms inte orsaka stora ändringar i fråga om teknikcentralens organisation eller personal. Beroende på hur mycket tjänster som produceras kan det ske en liten ökning i antalet anställda.

Skiljande från tjänsteutövning för viss tid

I propositionen föreslås att besvär över ett beslut om skiljande från tjänsteutövning för viss tid som fattats av den utnämmande myndigheten får anföras hos statens tjänstemannanämnd. Statens tjänstemannanämnd behandlar årligen ca 100 besvär ärenden. Enligt uppskattning kommer inte något stort antal polismän per år att råka ut för skiljande från tjänsteutövning för viss tid och denna kategori ökar inte i nämnvärd grad arbetsmängden för statens tjänstemannanämnd och inte heller för högsta

förvaltningsdomstolen till följd av möjligheten att överklaga.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid inrikesministeriet. Utlåtanden om propositionen begärdes hos följande instanser: finansministeriet, handels- och industriministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, justitieministeriet, försvarsministeriet, polisens länsledningar, Polisinrättningen i Helsingfors härad, centralkriminalpolisen, skyddspolisen, rörliga polisen, Polisens teknikcentral, Polisens datacentral, Polisskolan, Polisyrkeshögskolan, inrikesministeriets gränsbevakningsavdelning, räddningsavdelning och gruppen för upphandlings- och lokalitetsfrågor vid ministeriets ekonomienhet, polisavdelningens enhet för polisverksamhet och förvaltningsenheten vid inrikesministeriet, Finlands Polisorganisationers Förbund rf, Valtion ja erityispalvelujen ammattiliitto VAL ry, Poliisi-, ulosotto-, syyttäjä ja maistraatit lakimiesten edunvalvontajärjestö PUSH ry samt Hansel Ab. Dessutom gav Tullstyrelsen ett utlåtande.

I utlåtandena förhöll man sig i huvudsak positivt till de föreslagna ändringarna. De anmärkningar som framfördes i utlåtandena har beaktats bl.a. genom att bestämmelsen om en enhet för kollektiv upphandling för Polisens teknikcentral slopades i propositionen. I några utlåtanden förhöll man sig negativt till bestämmelserna om behörigheten gällande styrningen och skiljande från tjänsteutövning för viss tid. I en del av polisförvaltningens utlåtanden fästes uppmärksamhet vid att länspolisdirektören på länsnivå skall ha samma rätt som polisöverdirektören att överta avgörandet av ett förvaltningsinternt ärende. Det har gjorts ett sammandrag av utlåtandena.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

1.1. Polisförvaltningslagen

4 a §. Anmälningsskyldighet och förbehållande av beslutanderätten. I den nya 4 a § bestäms om polisens högsta lednings behörighet gällande styrningen. En enhet som är underställd polisens högsta ledning skall underrätta polisens högsta ledning om sådana planerade förvaltningsinterna avgöranden eller förändringar i omständigheterna som på grund av sin beskaffenhet eller omfattning kan ha stor inverkan på realiseringen av de av polisens högsta ledning godkända resultatmålen och riktlinjerna för enheterna. Polisöverdirektören kan i enskilda fall överta avgörandet av ett dylikt förvaltningsinternt ärende som enligt bestämmelserna skall avgöras av någon annan tjänsteman som hör till polispersonalen.

5 a §. Anmälningsskyldighet. På motsvarande sätt som om anmälningsskyldighet för enheter som är underställda polisens högsta ledning bestäms också om anmälningsskyldighet för enheter som är underställda polisens länsledning. En enhet som är underställd polisens länsledning skall underrätta polisens länsledning om sådana planerade förvaltningsinterna avgöranden eller förändringar i omständigheterna som på grund av sin beskaffenhet eller omfattning kan ha stor inverkan på realiseringen av de av polisens länsledning godkända resultatmålen för enheterna.

13 §. Polisens teknikcentral. Även om de utvidgade uppgifterna gör det möjligt för Polisens teknikcentral att tillhandahålla tjänster även till andra myndigheter än polisförvaltningen, är den grundläggande uppgiften för Polisens teknikcentral fortfarande att utrusta polisen, dvs. anskaffa, underhålla och utveckla polisens materiel, redskap och utrustning. Även en enskild polisman kan fortfarande från teknikcentralen anskaffa redskap som anknyter till tjänsteutövningen. Det föreslås

att i paragrafen stryks omnämmandet att Polisens teknikcentral enligt vad som bestäms närmare genom förordning också kan anvisas uppgifter i anslutning till underhåll och administration av datasystem som betjänar polisen samt andra myndigheter och sammanslutningar. Vissa underhålls- och administrationsuppgifter gällande det gemensamma radiokommunikationsnätet som betjänar olika i bestämmelsen avsedda myndigheter och sammanslutningar inom säkerhetsväsendet har inte genom förordning anvisats Polisens teknikcentral och det är inte längre nödvändigt att i lagen ta in någon kommentar om detta.

I 2 mom. föreslås att verksamhetsområdet för Polisens teknikcentral skall utvidgas så att Polisens teknikcentral i fortsättningen kan utföra alla slags uppgifter i anslutning till utrustande också för andra säkerhetsmyndigheter och också andra myndigheters uppgifter i anslutning till utrustande vilka uttryckligen ansluter till säkerheten. Genom en sådan avgränsning uppstår det inte någon avsevärd konkurrenskonstellation mellan Polisens teknikcentral och Hansel Ab som fungerar som statens enhet för kollektiv upphandling. Andra säkerhetsmyndigheter är exempelvis gränsbevakningsväsendet och räddningsmyndigheterna inom inrikesministeriets förvaltningsområde, tullverket inom finansministeriets förvaltningsområde, fångvårdsväsendet inom justitieministeriets förvaltningsområde samt försvarsmakten inom försvarsministeriets förvaltningsområde. Förutom säkerhetsmyndigheterna behöver t.ex. också myndigheter inom social- och hälsovårdsministeriet olika slags säkerhetsmateriel, säkerhetsredskap och säkerhetsutrustning. Därför föreslås att Polisens teknikcentral kan utföra även andra myndigheters motsvarande uppgifter i anslutning till säkerhetsmateriel, säkerhetsredskap och säkerhetsutrustning.

Om statliga ämbetsverks och inrättningsar prissättning bestäms i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Enligt lagen skall sådana andra än avgiftsfria

prestationer eller offentligrättsliga prestationer som ämbetsverk utför prissätts enligt företagsekonomiska grunder. Om en myndighet har faktisk ensamrätt att utföra andra än offentligrättsliga prestationer kan det pris som uppbärs för prestationen även bestämmas så att det motsvarar prestationens självkostnadsvärde. Om en myndighet utför prestationer i en dominerande ställning på marknaden, skall de bestämmelser i lagen om konkurrensbegränsningar (480/1992) som gäller missbruk av dominerande ställning på marknaden iakttas vid prissättningen av prestationerna. Polisens teknikcentral producerar prestationer som prissätts enligt företagsekonomiska grunder. Konkurrensverket har i sitt utlåtande från år 2000 (Dnr 991/72/2000) som gällde näringsstillstånd i vapenbranschen för Polisens teknikcentral konstaterat att Polisens teknikcentral är ett statligt nettobudgeterat räkenskapsverk som kan vara verksamt i kommersiell verksamhet i vinstsyfte varvid det inte uppstår någon konflikt med bestämmelserna i lagen om konkurrensbegränsningar. Konkurrensverkets utredning från 2005 (Dnr 1093/61/04) gällde Polisens teknikcentrals förfaranden beträffande vapenhandel. I utredningen konstaterades att Polisens teknikcentral inte inom denna bransch konkurrerar med företagen i branschen. Då den försäljning som riktar sig utåt utvidgas kan det enligt Konkurrensverkets uppfattning bli aktuellt att modernisera organisationen eller ombilda den till ett affärsverk eller bolagisera den. I propositionen föreslås att utvidgningen av uppgiftsbeskrivningen för Polisens teknikcentral skall gälla enbart myndigheter, inte den privata sektorn.

Med stöd av 124 § i grundlagen kan offentliga förvaltningsuppgifter även anförtros andra än myndigheter. Exempelvis räddningsförvaltningens och social- och hälsovårdens uppgifter sköts genom olika samarbetsarrangemang mellan myndigheter och andra aktörer. I syfte att trygga kompatibiliteten i fråga om utrustningen bestäms i 3 mom. att Polisens teknikcentral kan utföra också uppgifter gällande utrustande i anslutning till sådana arrangemang.

15 a §. Skiljande av en polisman från tjänsteutövning för viss tid. I paragrafen föreslås bestämmelser som möjliggör skiljande av en polisman från tjänsteutövning för viss tid. En polisman som bryter mot eller åsidosätter sin tjänsteplikt kan, om en varning inte kan anses vara en tillräcklig åtgärd, som disciplinstraff skiljas från tjänsteutövning för en tid av minst en och högst sex månader. En polisman kan bryta mot eller åsidosätta sin tjänsteplikt utgående från exempelvis 4 kap. i statstjänstemannalagen eller 9 § och 9 a—e § i polislagen. Bestämmelsen gäller enbart polismän, dvs. sådana polismän som enligt 1 § i polisförordningen hör till befålet, underbefålet eller manskapet. Bestämmelsen gäller inte andra som arbetar inom polisförvaltningen. Skiljande från tjänsteutövning för viss tid kan bestämmas för en tid av minst en och högst sex månader. Tidsgränserna motsvarar tidsgränserna för skiljande från tjänsteutövning i den tidigare statstjänstemannalagen. I övrigt gäller för polismän samma bestämmelser i statstjänstemannalagen som för andra tjänstemän. Löneutbetalningen avbryts för tiden för skiljandet från tjänsteutövningen.

Beslut om skiljande från tjänsteutövning fattas av den utnämmande myndigheten. Om statsrådet är utnämmande myndighet, beslutar inrikesministeriet om skiljande från tjänsteutövning. Skiljandet från tjänsteutövningen skall anhängiggöras omedelbart, dock senast ett år från det att den myndighet som fattar beslut om skiljande från tjänsteutövning fick kännedom om den omständighet som kan orsaka skiljande från tjänsteutövning.

Innan beslut om skiljande av en polisman från tjänsteutövning fattas skall han eller hon ges tillfälle att bli hörd i ärendet. Dessutom skall myndigheten, om polismannen begär det, ge vederbörande huvudförtroendeman eller förtroendeman tillfälle att bli hörd, om inte skiljandet från tjänsteutövningen på grund av sakens natur skall verkställas omedelbart. Innan beslutet fattas skall myndigheten underrätta polismannen om möjligheten att begära att huvudförtroendemannen eller förtroendemannen skall höras.

I paragrafen föreslås för informativitetens skull ett omnämnande om att om sökande av ändring i ett beslut som gäller skiljande av en polisman från tjänsteutövning för viss tid bestäms i statstjänstemannalagen.

1.2. Statstjänstemannalagen

53 §. Det föreslås att till 2 mom. fogas ett omnämnande om att statens tjänstemannanämnd även behandlar sådana rättelseyrkanden som gäller skiljande av en tjänsteman från tjänsteutövning för viss tid. I bestämmelsen nämns inte särskilt skiljande av en polisman från tjänsteutövning för viss tid, eftersom en likadan möjlighet i framtiden kan gälla även andra särskilda tjänstemannagrupper. Exempelvis vid gränsbevakningsväsendet bereds en bestämmelse som motsvarar den bestämmelse som föreslagits i polisförvaltningslagen, gällande skiljande av en tjänsteman vid gränsbevakningsväsendet från tjänsteutövning, i fråga om vilket samma bestämmelser om ändringssökande tillämpas. Beslut om skiljande från tjänsteutövning för viss tid fattas i regel av den utnämnde myndigheten. Rättelse i beslutet kan sökas hos tjänstemannanämnden. Detsamma gäller även för varning, uppsägning, permittering, upplösning av tjänsteförhållande, ändring av ett tjänsteförhållande till tjänsteförhållande på deltid samt avstängning från tjänsteutövning. Det är möjligt att överklaga hos högsta domstolen under samma förutsättningar som i fråga om andra ärenden som kommer till tjänstemannanämnden.

55 §. Det föreslås att till 2 mom. fogas ett omnämnande om att beslut om skiljande av en tjänsteman från tjänsteutövning för viss tid skall iaktas även om rättelseyrkande framställts eller beslutet överklagats, om inte tjänstemannanämnden eller högsta förvaltningsdomstolen beslutar något annat.

2. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 september 2006. I fråga om polisförvaltningslagen kan dock åtgärder som

verkställigheten av lagen förutsätter vidtas innan lagen träder i kraft.

3. Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Behörigheten gällande styrningen samt utvidgningen av enhetens uppgiftsbeskrivning

Enligt 119 § 2 mom. i grundlagen skall de allmänna grunderna för statsförvaltningens organ regleras genom lag, om deras uppgifter omfattar utövning av offentlig makt. Grunderna för statens regional- och lokalförvaltning skall likaså bestämmas genom lag. I övrigt kan bestämmelser om statsförvaltningens enheter utfärdas genom förordning. Enligt motiveringen till bestämmelsen avses med allmänna grunder närmast enhetens namn, bransch och huvudsakliga uppgifter samt dess behörighet (RP 1/1998 rd). Utvidgningen av uppgiftsbeskrivningen för Polisens teknikcentral genomförs genom en bestämmelse på lagnivå.

Om polis enheterna och deras huvudsakliga uppgifter bestäms i polisförvaltningslagen. Enligt lagens 16 § utfärdas vid behov närmare bestämmelser om polisens organisation och uppgifter genom förordning. Ministeriet har dessutom rätt att utfärda närmare bestämmelser om polis enheternas ställning och uppgifter.

De föreslagna bestämmelserna om behörigheten gällande styrningen gäller skyldigheten att på förhand underrätta chefsämbetsverket om betydande förvaltningsinterna avgöranden och rätten för polisöverdirektören, som är förman för hela polispersonalen, att överta beslutanderätten i dylika ärenden. Rätten att förbehålla sig beslutanderätten gäller enbart sådana förvaltningsinterna avgöranden som inte har omedelbara rättsverkningar utanför förvaltningen. Regleringen genomförs på lagnivå.

Skiljande från tjänsteutövning för viss tid

Enligt 80 § i grundlagen skall bestämmelser om grunderna för individens

rättigheter och skyldigheter utfärdas på lagnivå. Med stöd av 10 § i grundlagen är vars och ens privatliv, heder och hemfrid tryggade. Utgångspunkten för skyddet för privatlivet är att individen har rätt att leva sitt eget liv utan godtyckliga eller ogrundade ingripanden i privatlivet av myndigheter eller andra utomstående. Dessutom kan integritetsskyddet hänföras till grundlagens 7 § enligt vilken alla har rätt till personlig frihet och integritet.

Enligt 9 § i polislagen har polismän polisbefogenheter och tjänstgöringsskyldighet även utanför sitt verksamhetsområde och på sin fritid om detta är nödvändigt för avväjande av ett allvarligt brott, inledande av undersökning av ett sådant brott, avväjande av allvarlig fara för allmän ordning och säkerhet eller av andra med dessa jämförbara särskilda skäl. De skyldigheter som är förknippade med tjänsten sträcker sig således också till polismannens fritid. Polisens uppgifter anges i 1 § i polislagen. Polisuppgifternas faktiska karaktär och syfte är de omständigheter som i sista hand anger de krav som förutsätter att polismän har särskilda tjänsteplikter även under sin fritid och som innebär ingrepp i den privata sfär som skyddas enligt 10 § i grundlagen. Detta inskränkta skydd för privatlivet under fritiden påkallas följaktligen av ett vägande samhälleligt behov.

Vid bedömningen av om inskränkningarna av tjänstemännens grundläggande fri- och rättigheter är godtagbara är det av betydelse hur nära och nödvändigt inskränkningens ansluter sig till den berörda tjänsten eller tjänsteplikterna. Betydelsen av tjänsteställningen minskar allteftersom man lämnar området för de specificerade tjänsteplikterna. Visserligen sägs det t.ex. i 14 § 2 mom. i statstjänstemannalagen att en tjänsteman skall uppträda så som hans ställning och uppgifter förutsätter. Enligt 9 c § i polislagen skall en polisman i tjänsten och

i sitt privatliv uppföra sig på ett sätt som inte äventyrar tilltron till att polisens uppgifter sköts på behörigt sätt.

För att uppgifterna inom polisväsendet skall bli skötta på vederbörligt sätt är det mycket viktigt att allmänheten upplever att polisen är en organisation som är ärlig, förtroendeingivande, opartisk och absolut rättvis och som behandlar alla människor lika. Därför är det nödvändigt att polismän uppträder på ett sådant sätt att förtroendet för dessa grundläggande värderingar inte rubbas.

Utgångspunkten är att polismän har samma grundläggande fri- och rättigheter som andra människor när det gäller sättet att tillbringa fritiden. Å andra sidan är det klart att polisens ställning medför begränsningar även i privatlivet och fritidssysselsättningarna. Dessa krav i fråga om uppträdandet som delvis gäller också polismannens fritid, hör till en polismans tjänsteplikter. Det skall vara möjligt att genom statstjänstemannarättsliga åtgärder som står i rätt förhållande till gärningen ingripa i sådana försummelser av skyldigheten att uppträda korrekt som inträffar såväl på fritiden som i tjänsten. Möjligheten till skiljande från tjänsteutövning för viss tid utvidgar urvalet av tjänstemannarättsliga medel. I bestämmelsen om skiljande från tjänsteutövning för viss tid har man eftersträvat noga avgränsning och exakthet så att det uttryckligen är fråga om ett förfarande som hänför sig till en viss tjänst, dvs. en tjänst som polisman. Också sanktionens längd är begränsad. Därför kan bestämmelsen om skiljande av en polisman från tjänsteutövningen för viss tid anses vara godtagbar med tanke på de grundläggande fri- och rättigheterna. Med stöd av vad som anförts ovan kan lagförslagen behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om ändring av polisförvaltningslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i polisförvaltningslagen av den 14 februari 1992 (110/1992) mellanrubriken före 4 §
och 13 §, av dem 13 § sådan den lyder i lag 778/1997, samt
fogas till lagen nya 4 a, 5 a och 15 a § samt en ny mellanrubrik före 5 § som följer:

Polisens högsta ledning

4 a §

*Anmälningsskyldighet och förbehållande av
beslutanderätten*

En enhet som är underställd polisens högsta ledning skall underrätta polisens högsta ledning om sådana av enheten planerade förvaltningsinterna avgöranden eller förändringar i omständigheterna som på grund av sin beskaffenhet eller omfattning kan ha stor inverkan på realiseringen av de av polisens högsta ledning godkända resultatmålen och riktlinjerna för enheten. Polisöverdirektören kan i enskilda fall överta avgörandet av ett ovan avsett förvaltningsinternt ärende som enligt bestämmelserna skall avgöras av någon annan tjänsteman som hör till polispersonalen.

Polisens länsledning

5 a §

Anmälningsskyldighet

En enhet som är underställd polisens länsledning skall underrätta polisens länsledning om sådana av enheten planerade

förvaltningsinterna avgöranden eller förändringar i omständigheterna som på grund av sin beskaffenhet eller omfattning kan ha stor inverkan på realiseringen av de av polisens länsledning godkända resultatmålen för enheten.

13 §

Polisens teknikcentral

De grundläggande uppgifterna för Polisens teknikcentral är att anskaffa, underhålla och utveckla polisens materiel, redskap och utrustning.

Polisens teknikcentral kan också anskaffa, underhålla och utveckla andra säkerhetsmyndigheters materiel, redskap och utrustning samt andra myndigheters säkerhetsmateriel, säkerhetsredskap och säkerhetsutrustning.

Har en offentlig förvaltningsuppgift anförtrotts någon annan än en myndighet, kan Polisens teknikcentral också anskaffa, underhålla och utveckla materiel, redskap och utrustning som hänför sig till skötseln av denna uppgift.

15 a §

*Skiljande av en polisman från
tjänsteutövning för viss tid*

En polisman som bryter mot eller åsidosätter sin tjänsteplikt kan, om en varning inte kan anses vara tillräcklig, som disciplinstraff skiljas från tjänsteutövning för en tid av minst en och högst sex månader. Löneutbetalningen avbryts för tiden för skiljandet från tjänsteutövningen.

Beslut om skiljande från tjänsteutövning fattas av den utnämmande myndigheten. Om statsrådet är utnämmande myndighet, fattar inrikesministeriet beslut om skiljande från tjänsteutövning. Den myndighet som fattar beslut om skiljande från tjänsteutövning skall anhängiggöra skiljandet från tjänsteutövningen senast ett år från det att myndigheten fick kännedom om den omständighet som kan leda till skiljande från tjänsteutövning.

Innan beslut fattas om skiljande av en polisman från tjänsteutövning skall han eller hon ges tillfälle att bli hörd i ärendet.

Dessutom skall myndigheten ge huvudförtroendemannen eller förtroendemannen tillfälle att bli hörd, om polismannen begär det och skiljandet från tjänsteutövningen inte på grund av sakens natur skall verkställas omedelbart. Myndigheten skall innan beslutet fattas underrätta polismannen om möjligheten att begära att huvudförtroendemannen eller förtroendemannen skall höras.

I fråga om sökande av ändring i ett beslut gällande skiljande av en polisman från tjänsteutövning för viss tid bestäms i statstjänstemannalagen.

—————
Denna lag träder i kraft den 20 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

2.

Lag**om ändring av 53 och 55 § i statstjänstemannalagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i statstjänstemannalagen av den 19 augusti 1994 (750/1994) 53 § 2 mom. och 55 § 2 mom. som följer:

53 §

Rättelse i ett beslut genom vilket en annan myndighet än statsrådets allmänna sammanträde har givit en tjänsteman en varning eller permitterat eller sagt upp en tjänsteman, upplöst ett tjänsteförhållande eller ändrat ett tjänsteförhållande till en deltidsanställning, avstängt en tjänsteman från tjänsteutövning eller skilt en tjänsteman från tjänsteutövning för viss tid får sökas hos tjänstemannanämnden. Rättelseyrkandet skall tillställas tjänstemannanämnden inom 30 dagar från det att tjänstemannen fick del av beslutet. Till ett beslut i vilket rättelse får sökas skall myndigheten foga anvisning om rättelseyrkande.

55 §

Beslut om permittering av en tjänsteman skall iakttas även om rättelseyrkande har framställts eller beslutet överklagats. Beslut om avstängning av en tjänsteman från tjänsteutövning och beslut om skiljande av en tjänsteman från tjänsteutövning för viss tid skall iakttas även om rättelseyrkande har framställts eller beslutet överklagats, om inte tjänstemannanämnden eller högsta förvaltningsdomstolen beslutar något annat.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 17 februari 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Inrikesminister *Kari Rajamäki*

1.**Lag****om ändring av polisförvaltningslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i polisförvaltningslagen av den 14 februari 1992 (110/1992) mellanrubriken före 4 §
och 13 §, av dem 13 § sådan den lyder i lag 778/1997, samt
fogas till lagen nya 4 a, 5 a och 15 a § samt en ny mellanrubrik före 5 § som följer:

*Gällande lydelse**Polisens högsta ledning och länsledning**Föreslagen lydelse**Polisens högsta ledning**4 a §****Anmälningsskyldighet och förbehållande
av beslutanderätten***

En enhet som är underställd polisens högsta ledning skall underrätta polisens högsta ledning om sådana av enheten planerade förvaltningsinterna avgöranden eller förändringar i omständigheterna som på grund av sin beskaffenhet eller omfattning kan ha stor inverkan på realiseringen av de av polisens högsta ledning godkända resultatmålen och riktlinjerna för enheten. Polisöverdirektören kan i enskilda fall överta avgörandet av ett ovan avsett förvaltningsinternt ärende som enligt bestämmelserna skall avgöras av någon annan tjänsteman som hör till polispersonalen.

Polisens länsledning*5 a §****Anmälningsskyldighet***

13 §

Polisens teknikcentral

Polisens teknikcentral skall anskaffa, underhålla och utveckla polisens materiel, redskap och utrustning. *Polisens teknikcentral kan enligt vad som bestäms närmare genom förordning också anvisas uppgifter i anslutning till underhåll och administration av datasystem som betjänar polisen samt andra myndigheter och sammanslutningar.*

En enhet som är underställd polisens länsledning skall underrätta polisens länsledning om sådana av enheten planerade förvaltningsinterna avgöranden eller förändringar i omständigheterna som på grund av sin beskaffenhet eller omfattning kan ha stor inverkan på realiseringen av de av polisens länsledning godkända resultatmålen för enheten.

13 §

Polisens teknikcentral

De grundläggande uppgifterna för Polisens teknikcentral är att anskaffa, underhålla och utveckla polisens materiel, redskap och utrustning.

Polisens teknikcentral kan också anskaffa, underhålla och utveckla andra säkerhetsmyndigheters materiel, redskap och utrustning samt andra myndigheters säkerhetsmateriel, säkerhetsredskap och säkerhetsutrustning.

Har en offentlig förvaltningsuppgift anförtrotts någon annan än en myndighet, kan Polisens teknikcentral också anskaffa, underhålla och utveckla materiel, redskap och utrustning som hänförs till skötseln av denna uppgift.

15 a §

Skiljande av en polisman från tjänsteutövning för viss tid

En polisman som bryter mot eller åsidosätter sin tjänsteplikt kan, om en varning inte kan anses vara tillräcklig, som disciplinstraff skiljas från tjänsteutövning för en tid av minst en och högst sex månader. Löneutbetalningen avbryts för tiden för skiljandet från tjänsteutövningen.

Beslut om skiljande från tjänsteutövning fattas av den utnämmande myndigheten. Om statsrådet är utnämmande myndighet, fattar inrikesministeriet beslut om skiljande från tjänsteutövning. Den myndighet som fattar

beslut om skiljande från tjänsteutövning skall anhängiggöra skiljandet från tjänsteutövningen senast ett år från det att myndigheten fick kännedom om den omständighet som kan leda till skiljande från tjänsteutövning.

Innan beslut fattas om skiljande av en polisman från tjänsteutövning skall han eller hon ges tillfälle att bli hörd i ärendet. Dessutom skall myndigheten ge huvudförtroendemannen eller förtroendemannen tillfälle att bli hörd, om polismannen begär det och skiljandet från tjänsteutövningen inte på grund av sakens natur skall verkställas omedelbart. Myndigheten skall innan beslutet fattas underrätta polismannen om möjligheten att begära att huvudförtroendemannen eller förtroendemannen skall höras.

I fråga om sökande av ändring i ett beslut gällande skiljande av en polisman från tjänsteutövning för viss tid bestäms i statstjänstemannalagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

2.

Lag**om ändring av 53 och 55 § i statstjänstemannalagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i statstjänstemannalagen av den 19 augusti 1994 (750/1994) 53 § 2 mom. och 55 § 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

53 §

Rättelse i ett beslut genom vilket en annan myndighet än statsrådets allmänna sammanträde har givit en tjänsteman en varning eller permitterat eller sagt upp en tjänsteman, upplöst ett tjänsteförhållande eller ändrat ett tjänsteförhållande till en deltidsanställning eller avstängt en tjänsteman från tjänsteutövning får sökas hos tjänstemannanämnden. Rättelseyrkandet skall tillställas tjänstemannanämnden inom 30 dagar från det att tjänstemannen fick del av beslutet. Till ett beslut i vilket rättelse får sökas skall myndigheten foga anvisning om rättelseyrkande.

55 §

Beslut om permittering av en tjänsteman skall iakttas även om rättelseyrkande har framställts eller beslutet överklagats. Beslut om avstängning av en tjänsteman från tjänsteutövning skall iakttas även om rättelseyrkande framställts eller beslutet överklagats, om inte tjänstemannanämnden eller högsta förvaltningsdomstolen beslutar något annat.

Föreslagen lydelse

53 §

Rättelse i ett beslut genom vilket en annan myndighet än statsrådets allmänna sammanträde har givit en tjänsteman en varning eller permitterat eller sagt upp en tjänsteman, upplöst ett tjänsteförhållande eller ändrat ett tjänsteförhållande till en deltidsanställning, avstängt en tjänsteman från tjänsteutövning eller *skilt en tjänsteman från tjänsteutövning för viss tid* får sökas hos tjänstemannanämnden. Rättelseyrkandet skall tillställas tjänstemannanämnden inom 30 dagar från det att tjänstemannen fick del av beslutet. Till ett beslut i vilket rättelse får sökas skall myndigheten foga anvisning om rättelseyrkande.

55 §

Beslut om permittering av en tjänsteman skall iakttas även om rättelseyrkande har framställts eller beslutet överklagats. Beslut om avstängning av en tjänsteman från tjänsteutövning och *beslut om skiljande av en tjänsteman från tjänsteutövning för viss tid* skall iakttas även om rättelseyrkande har framställts eller beslutet överklagats, om inte tjänstemannanämnden eller högsta förvaltningsdomstolen beslutar något annat.

Denna lag träder i kraft den 20 .